

Publică

APROBAT

la ședința Consiliului de Administrație
al B.C. „Victoriabank” S.A.
proces-verbal nr. 17
din 24.01.2018

**POLITICI CONTABILE ALE
B.C. „VICTORIABANK” S.A.
pentru anul 2018**

2018

CUPRINS

I.	DISPOZIȚII GENERALE.....	3
II.	CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE	3
	2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE	3
	2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE	4
	2.3. PERIOADA DE RAPORTARE.....	4
	2.4. SITUAȚII FINANCIARE	4
	2.5. AUDITUL EXTERN.....	6
III.	CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELEI FINANCIARE	6
	3.1. RECUNOAȘTEREA ELEMENTELOR SITUAȚIILOR FINANCIARE	6
	3.2. POLITICI CONTABILE, MODIFICĂRI ÎN ESTIMĂRILE CONTABILE ȘI ERORI	6
IV.	DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII CONTABILE	7
	4.1. ACTIVE FINANCIARE ȘI DATORII FINANCIARE, RECUNOAȘTERE ȘI DERECUNOAȘTERE	7
	4.2. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR	9
	4.3. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO	10
	4.4. CONVERSIA VALUTARĂ	10
	4.5. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR	10
	4.6. ACTIVE PE TERMEN LUNG DEȚINUTE PENTRU VÂNZARE	10
	4.7. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR	11
	4.8. ÎMPRUMUTURI	11
	4.9. DEPRECIEREA ACTIVEI FINANCIARE	11
	4.10. DEPRECIEREA ACTIVEI NON-FINANCIARE	12
	4.11. IMOBILIZARI CORPORALE	12
	4.12. STOCURI	13
	4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE	14
	4.14. INVESTIȚII IMOBILIARE.....	14
	4.15. LEASING	15
	4.16. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR	15
	4.17. PROVIZIOANE	15
	4.18. IMPOZITUL PE VENIT	15
	4.19. DIVIDENDE	16
	4.20. GARANȚII FINANCIARE.....	16
	4.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE	16
	4.22. PĂRȚI AFILIATE	16
	4.23. CAPITAL PROPRIU	16
	4.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII	17
V.	DISPOZIȚII FINALE.....	17

I. DISPOZIȚII GENERALE

- 1.1. Politicile contabile ale BC „Victoriabank” SA (în continuare Bancă) se elaborează în conformitate cu:
 - 1.1.1. Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), aprobate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB), ce conțin Standarde Internaționale de Raportare Financiară, Standarde Internaționale de Contabilitate și Interpretări elaborate de Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau de către fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC);
 - 1.1.2. Legea contabilității nr.113-XVI din 27 aprilie 2007.
- 1.2. Domeniu de aplicare:
Politicile contabile se extinde asupra tuturor subunităților structurale ale Băncii.
- 1.3. Scopul politicilor contabile adoptate constă în asigurarea tuturor utilizatorilor de rapoarte financiare cu informații relevante și credibile privind situația patrimonială, financiară a Băncii și rezultatele activității acesteia, necesare pentru analiza datelor și luarea deciziilor economice de către utilizatorii situațiilor financiare.
- 1.4. Obiectivul politicilor contabile este stabilirea politicilor, principiilor și tratamentelor contabile aplicate de Bancă și formarea informației oportune, detaliate, veridice și consistente cu privire la activitatea Băncii și situația ei patrimonială și financiară.

II. CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE

2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE

- 2.1.1. Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:
 - 2.1.1.1. **Prezentarea fidelă în conformitate cu IFRS.**
Situațiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale Băncii.
Prezentarea fidelă prevede reprezentarea **exactă** a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active și datorii, venituri și cheltuieli stabilite în Cadrul general.
La rândul ei, prezentarea fidelă presupune ca informația să fie:
 - (a) **Neutră** - ceea ce înseamnă lipsită de influențe. Situațiile financiare sunt neutre dacă prin selectarea și prezentarea informației influențează luarea deciziei sau formularea unui raționament pentru a realiza un rezultat sau obiectiv predeterminat.
 - (b) **Completă** - pentru a fi credibilă, informația din situațiile financiare trebuie să fie completă, evident în limitele rezonabile ale pragului de semnificație conjugat cu costul obținerii acesteia. Nu vom prefera o informație completă a cărui cost de obținere depășește net mărimea riscului asumat printr-o decizie aleatoare. O omisiune poate face ca informația să fie falsă sau să inducă în eroare și astfel să nu mai aibă un caracter credibil și să devină defectuoasă din punct de vedere al relevanței.
 - 2.1.1.2. **Prezentarea relevantă**
Relevanța informației este influențată de natura sa și de pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea elementului sau a erorii, judecat în împrejurările specifice ale omisiunii sau declarării eronate.
 - 2.1.1.3. **Continuitatea activității**
Banca este analizată ca unitate în activitatea continuă, ceea ce înseamnă că Banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu acest principiu, Banca presupune că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii obiectivelor sale.
- 2.1.2. **Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele principii:**
 - 2.1.2.1. **Principiul angajamentelor** – presupune recunoașterea elementelor drept active, datorii, capitaluri proprii, venituri și cheltuieli atunci când se respecta criteriile de recunoaștere pentru aceste elemente.
 - 2.1.2.2. **Principiul consecvenței** – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare.

- 2.1.2.3. **Principiul pragului de semnificație** – presupune că Banca prezintă distinct în situațiile financiare elementele cu valori semnificative. Elementele care au valori nesemnificative care au aceeași natură sau cu funcții similare se însumează, nefiind necesară prezentarea lor separată.
- 2.1.2.4. **Principiul frecvenței raportării** – presupune precum ca banca prezintă setul complet de situații financiare o singura data pe an, perioada de raportare fiind de la 01 ianuarie până la 31 decembrie.
- 2.1.2.5. **Principiul informației comparative** –presupune ca banca deține si prezintă informații comparative aferente perioadei precedente, pentru toate pozițiile raportate în situațiile financiare ale perioadei curente. Informația comparativa presupune existenta situațiilor financiare la finalul perioadei curente si finalul perioadei anterioare.
- 2.1.2.6. **Principiul compensării** – presupune ca activele si datoriile si veniturile si cheltuielile sa nu fie compensate, doar cu excepția cazului când compensarea va fi ceruta sau permisa de Standart sau de o Interpretare. Veniturile si cheltuielile se vor raporta separat,
- 2.1.2.7. **Principiul agregării** - conform căruia Banca prezintă rapoartele financiare cu delimitarea claselor de elemente similare (activ și pasiv), indiferent de conținutul său economic și de evoluția previzibilă a pieței.

2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE

- 2.2.1. În procesul desfășurării activității sale Banca utilizează standarde, regulamente, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

2.3. PERIOADA DE RAPORTARE

- 2.3.1. Perioada de raportare în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice efectuate în Bancă în perioada respectivă.
- 2.3.2. Rapoartele financiare ale Băncii vor fi întocmite în conformitate cu IFRS și prevederile regulamentelor în vigoare ale BNM aplicabile rapoartelor financiare.
- 2.3.3. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine Președintelui Comitetului de Direcție al Băncii.
- 2.3.4. Comitetului de Direcție al Băncii stabilește persoanele responsabile de organizarea procesului de testare a activelor supuse deprecierei conform SIC 36. Procesul de testare pentru deprecierea și revizuirea valorii juste a activelor ulterior asigură contabilizarea acestora la valorile prevăzute conform IFRS.

2.4. SITUAȚII FINANCIARE

- 2.4.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS ce includ:
 - 2.4.1.1. Situația poziției financiare la finalul perioadei;
 - 2.4.1.2. Situația profitului sau pierderii si alte elemente ale rezultatului global pe perioadă;
 - 2.4.1.3. Situația modificărilor în capitalul propriu pe perioadă;
 - 2.4.1.4. Situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă (fluxul mijloacelor bănești);
 - 2.4.1.5. Note, cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative;
 - 2.4.1.6. Informații comparative pentru perioada precedentă;
 - 2.4.1.7. Situația poziției financiare la începutul perioadei precedente în cazul în care Banca aplică retroactiv o politică contabilă sau realizează o retratare retroactivă a elementelor din situațiile sale financiare care are un efect semnificativ asupra informațiilor din situația poziției financiare la începutul perioadei precedente
- 2.4.2. Situațiile financiare sunt întocmite în baza criteriilor de recunoaștere și derecunoaștere, metodelor de evaluare inițială și ulterioare prevăzute de Standardele Internaționale de Raportare Financiară. Valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată prin utilizarea unor tehnici de evaluare. **Banca selectează metoda de evaluare, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data fiecărui bilanț.**
- 2.4.3. Moneda funcțională si de prezentare a Situațiilor financiare este leul moldovenesc (MDL), valorile elementelor din situațiile financiare fiind rotunjite până la 1 leu.
- 2.4.4. Banca menține Registrele sale de evidență contabilă și întocmește Rapoartele financiare în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

- 2.4.5. Situațiile financiare consolidate se perfectează în situația când banca controlează o entitate sau mai multe entități și încetează perfectarea acestora în momentul pierderii controlului. *Situațiile financiare consolidate* includ activele, datoriile, capitalurile proprii, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale societății-mamă și ale filialelor sale fiind prezentate ca ale unei singure entități economice și se perfectează aplicându-se metode de evidență utilizate de banca-societatea mamă.
- 2.4.6. În cadrul băncii toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute într-o perioadă se prezintă în două situații:
- 2.4.6.1. În prima situație se prezintă componentele de profit sau pierdere (situația individuală a veniturilor și cheltuielilor); .
- 2.4.6.2. În a doua situație se prezintă profitul sau pierderea și apoi se prezintă alte elemente ale rezultatului global (situația rezultatului global).
- 2.4.7. Omisiunile sau prezentările eronate ale elementelor sunt semnificative dacă, individual sau împreună, influențează deciziile economice ale utilizatorilor, decizii luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea și natura omisiunii sau a prezentării eronate în anumite circumstanțe. Mărimea sau natura elementului sau combinația lor poate fi un factor determinant.
- 2.4.8. **Situația poziției financiare cuprinde elementele care prezintă următoarele valori:**
- (a) imobilizări corporale;
 - (b) investiții imobiliare;
 - (c) imobilizări necorporale;
 - (d) active financiare
 - (e) investiții contabilizate prin metoda punerii în echivalență;
 - (g) stocuri;
 - (h) creanțe comerciale și similare;
 - (i) numerar și echivalente de numerar;
 - (j) totalul activelor clasificate drept deținute în vederea vânzării ori al activelor incluse în grupurile destinate cedării clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5 *Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte*;
 - (k) datorii comerciale și similare;
 - (l) provizioane;
 - (m) datorii financiare
 - (n) datorii și creanțe pentru impozitul curent, după cum sunt definite în IAS 12 *Impozitul pe profit*;
 - (o) datorii privind impozitele amânate și creanțe privind impozitul amânat, după cum sunt definite în IAS 12;
 - (p) datoriile incluse în grupurile destinate cedării, clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5;
 - (q) interes care nu controlează, prezentat în cadrul capitalurilor proprii.
- 2.4.9. Elementele componente ale situației financiare sau relevante în note se clasifică în manieră corespunzătoare operațiunilor Băncii.
- 2.4.10. Utilizatorii situațiilor financiare sunt:
- Acționarii Băncii
 - Membrii Consiliului de Administrație
 - Comisia de Cenzori
 - Managerii și salariații
 - Banca Națională a Moldovei
 - Auditul extern
 - CNPF
 - SFS
 - Publicul.

2.5. AUDITUL EXTERN

- 2.5.1. Procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare ale Băncii, precum și corectitudinea aplicării IFRS, se supun unui audit extern care se asigură de compania internațională de audit care auditează corectitudinea aplicării IFRS.
- 2.5.2. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Adunării Generale a Acționarilor, Consiliului Băncii, Comisiei de cenzori și BNM conform legislației în vigoare.
Banca este în drept în fiecare an să revadă oferta pentru efectuarea acestui exercițiu.

III. CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOR FINANCIARE

3.1. RECUNOAȘTEREA ELEMENTELOR SITUAȚIILOR FINANCIARE

- 3.1.1. Recunoașterea reprezintă un proces de includere în situația poziției financiare sau în rezultatul global al unui element ce satisface următoarele criterii de recunoaștere:
- 3.1.1.1. Este probabil ca orice beneficiu economic viitor aferent elementului să intre sau să iasă în/din Bancă și
- 3.1.1.2. Costul sau valoarea elementului poate fi evaluat în mod credibil.
- 3.1.2. Ținând cont de criteriul general de recunoaștere:
- Un activ este recunoscut în bilanț în momentul în care este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor de către Bancă și activul are un cost care poate fi evaluat credibil.
 - O datorie este recunoscută în bilanț atunci când este probabil că o ieșire de resurse va rezulta din decontarea unei obligații prezente și când valoarea la care se va realiza această decontare poate fi evaluată în mod credibil.
 - Veniturile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o creștere a beneficiilor economice viitoare aferente creșterii unui activ sau diminuării unei datorii, iar acestea pot fi evaluate credibil.
 - Cheltuielile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o reducere a beneficiilor economice viitoare aferentă diminuării unui activ sau creșterii unei datorii, iar această reducere poate fi evaluată credibil, sau atunci când este direct asociată unui venit.

3.2. POLITICI CONTABILE, MODIFICĂRI ÎN ESTIMĂRILE CONTABILE ȘI ERORI

3.2.1. Modificări ale politicilor contabile.

3.2.1.1. Banca va modifica o politică contabilă doar dacă modificarea:

- este impusă de un IFRS; sau
- are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

3.2.1.2. Modificarea politicilor contabile este aplicată retroactiv sau perspectiv.

Banca va contabiliza o modificare de politică contabilă care rezultă din modificarea impusă a unui IFRS, în conformitate cu prevederile tranzitorii specifice, dacă acestea există, din acel IFRS.

Atunci când Banca va modifica Politica contabilă la aplicarea inițială a unui IFRS care nu include prevederi tranzitorii specifice care se aplică acelei modificări, sau modifică Politica contabilă în mod voluntar, va trebui să aplice modificarea retroactivă.

Aplicarea retroactivă înseamnă ajustarea soldului inițial al fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă prezentată, precum și alte valori comparative prezentate pentru fiecare perioadă anterioară, ca și cum noua politică contabilă ar fi fost aplicată întotdeauna.

Când sunt imposibil de determinat efectele modificării politicilor contabile privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca aplică noua politică contabilă activelor și datoriilor ca de la început celei mai îndepărtate perioade pentru care aplicarea retroactivă este posibilă, care poate să fie perioada curentă, și efectuează ajustările

corespunzătoare soldurilor inițiale ale fiecărui component afectat al capitalului propriu pentru acea perioadă.

Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulativ al aplicării noilor politici contabile tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a aplica noile politici contabile prospectiv de la cea mai îndepărtată dată posibilă.

3.2.2. Modificări în estimările contabile

3.2.2.1. Efectul modificării unei estimări contabile se recunoaște prospectiv prin includerea ei în profitul sau pierderea:

- a) perioadei în care are loc modificarea, dacă aceasta afectează doar perioada respectivă, sau
- b) perioadei în care are loc modificarea și a perioadelor viitoare, dacă modificarea are efect și asupra acestora.

3.2.2.2. Totodată, dacă o modificare în estimările contabile conduce spre modificări ale activelor și datoriilor, sau a elementelor din capitalul propriu, aceasta se va recunoaște prin ajustarea elementelor conexe de active, datorii și capital propriu în perioada modificării.

3.2.3. Corectarea erorilor

3.2.3.1. Banca corectează retroactiv erorile semnificative ale perioadei anterioare în primul set de rapoarte financiare după descoperirea acestora prin

- a) ajustarea valorilor comparative pentru perioadele anterioare în care a apărut eroarea, sau
- b) dacă eroarea a apărut înainte de cea mai îndepărtată perioadă anterioară, ajustarea soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă.

3.2.3.2. Când sunt imposibil de determinat efectele erorii privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca ajustează soldurile inițiale soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă pentru care ajustarea retroactivă este posibilă.

3.2.3.3. Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulat al unei erori asupra tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a corecta eroarea prospectiv începând cu cea mai îndepărtată dată posibilă.

IV. DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII CONTABILE

Banca va face estimări și ipoteze care afectează valorile raportate ale activelor și datoriilor cu excepția anului financiar precedent. Estimările și ipotezele sunt continuu evaluate și se bazează pe experiența istorică și pe alți factori, inclusiv viitoarele evenimente așteptate care sunt considerate a fi rezonabile în circumstanțele date.

4.1. ACTIVE FINANCIARE ȘI DATORII FINANCIARE, RECUNOASTERE ȘI DERECONOASTERE

Instrumente financiare, recunoaștere, clasificare/reclasificare și derecunoaștere

4.1.1. Banca recunoaște un **activ financiar** sau o **datorie financiară** în situația poziției sale financiare atunci când, și numai atunci când, entitatea devine o parte a prevederilor contractuale ale instrumentului.

4.1.2. Un activ financiar este orice activ care este:

- mijloace bănești,
- un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități,
- un drept contractual fie de a primi mijloace bănești sau de alt activ financiar de la o altă entitate, fie de a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții care sunt potențial favorabile entității,
- un contract care va fi sau care poate fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale entității și este:
 - a) un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să primească un număr variabil de instrumente de capitaluri proprii ale entității, sau

- b) un instrument derivat care va fi sau care poate fi decontat în alt mod decât prin schimbul unei sume fixe în numerar sau al unui alt activ financiar pentru un număr fix de instrumente de capitaluri proprii ale entității. Instrumentele de capitaluri proprii ale entității nu cuprind instrumentele care pot fi lichidate și datoriile care decurg din lichidare care sunt clasificate drept capitaluri proprii sau instrumentele care constituie contracte pentru viitoarea primire sau livrare a instrumentelor de capitaluri proprii ale entității
- 4.1.3. La recunoașterea unui **activ financiar** banca clasifica, in dependenta de modelul de afaceri si caracteristicile fluxului de trezorerie aferente, ca active financiare evaluate ulterior la **costul amortizat** sau **valoarea justa**.
- 4.1.4. Un activ financiar se evaluează la cost amortizat daca se îndeplinesc condițiile:
- (a) Banca deține activul într-un model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține activele pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale.
 - (b) Termenii contractuali presupun existenta anumitor fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului si ale dobânzii aferente valorii principalului datorat
- 4.1.5. Un activ financiar banca îl clasifică la valoarea justa cu excepția cazului în care este evaluat la costul amortizat.
- 4.1.6. La modificarea modelului de afaceri pentru gestionarea activelor financiare banca reclasifică activele financiare.
- 4.1.7. Reclasificarea se aplica in mod prospectiv de la data reclasificării si nu se retratează orice câștiguri, pierderi sau participații recunoscute anterior.
- 4.1.8. Banca clasifica toate **datoriile financiare** drept evaluate ulterior la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, cu excepția:
- datoriilor financiare evaluate la valoarea justa prin profit sau pierdere;
 - contractelor de garanție financiara;
 - angajamentelor pentru furnizarea unui împrumut la o rata a dobânzii sub valoarea pieței.
- 4.1.9. Reclasificarea **datoriilor financiare** in cadrul băncii nu se efectuează.
- 4.1.10. Banca derecunoaște un **activ financiar** numai atunci când:
- drepturile contractuale asupra fluxurilor de trezorerie care decurg din activul financiar expira, sau
 - transfera activul financiar si transferul îndeplinește condițiile de derecunoaștere.
- 4.1.11. Banca derecunoaște o **datorie financiara** atunci când este lichidata deci atunci când obligația specificata in contract este stinsa sau anulata sau expirata.
- 4.1.12. **Evaluare inițiala si ulterioara a instrumentelor financiare**
La recunoașterea inițială, Banca trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus costurile tranzacției care sunt direct atribuibile achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare, cu excepția activelor financiare sau al unei datorii financiare care este la valoarea justă prin profit sau pierdere.
La recunoașterea inițială banca poate alege pentru a prezenta in alte elemente ale rezultatului global modificări ulterioare cu privire la valoarea justa a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care nu este deținut în vederea tranzacționării.
Evaluarea se efectuează conform valorii juste cu reflectarea câștigurilor si pierderilor in alte elemente ale rezultatului global in cazul când activul financiar:
- este parte a unei relații de acoperire împotriva riscurilor;
 - este o investiție într-un instrument de capitaluri proprii și entitatea l-a ales pentru a prezenta câștigurile și pierderile din această investiție în alte elemente ale rezultatului global;
 - este o datorie financiară desemnată la valoarea justă prin profit sau pierdere și banca trebuie să prezinte efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei în cadrul altor elemente ale rezultatului global.
- 4.1.13. După recunoașterea inițiala, se efectuează evaluarea ulterioara a activului financiar la costul amortizat, fie la valoarea justă in dependenta de modelul de afaceri al entității pentru administrarea activelor financiare și caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar.
- 4.1.14. Evaluarea ulterioara a datoriilor financiare se efectuează in mare parte la cost amortizat cu anumite excepții enumerate in capitolul dat.
- 4.1.15. Un câștig sau o pierdere privind un activ financiar sau o datorie financiara care este evaluata la valoarea justa trebuie recunoscuta in profit sau pierdere.
- 4.1.16. **Provizioane pentru deprecierea activelor creditare.**
- 4.1.17. Ipoteza majoră utilizată de Bancă este calculul provizionului pe fiecare contract în moneda contractului.
- 4.1.18. Provizioanele sunt create pentru toate expunerile creditare din portofoliul Băncii.

- 4.1.19. Banca evaluează valoarea creditelor în modul în care suma globală a provizioanelor pentru deprecierea creditelor (evaluate individual și colectiv) să fie adecvată pentru a absorbi pierderile estimate la creditele din portofoliu.
- 4.1.20. Banca depreciază un credit sau un grup de credite și sunt suportate pierderi din depreciere dacă și numai dacă există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau al mai multor evenimente care au apărut după recunoașterea inițială a activului creditar și dacă evenimentul (sau evenimentele) care ocazionează pierderi are (au) un impact asupra viitoarelor fluxuri de numerar estimate ale activului creditar sau grupului de active care pot fi estimate fiabil.
- 4.1.21. Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi colectiv - pentru activele financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.
- 4.1.22. La identificarea evenimentelor care ocazionează pierderi din care rezultă o scădere a valorii nete actualizate a fluxurilor de numerar realizabil asociat expunerilor, se creează provizion în suma echivalentă cu pierderea proiectată rezultată din neîndeplinirea obligațiilor cu privire la aceste expuneri.
- 4.1.23. Toate fluxurile de numerar care se așteaptă a fi recuperate se actualizează utilizând rata dobânzii efectivă aferentă expunerii. Dacă creditul este cu rată de dobândă flotantă, rata de actualizare utilizată pentru evaluarea pierderii din depreciere este rata dobânzii efective curente, determinată în conformitate cu clauzele contractuale.
- 4.1.24. Provizionul creat va corespunde cu diferența dintre valoarea contabilă a expunerii și valoarea prezentă netă a fluxurilor de numerar viitoare estimate, presupunând că expunerea va fi supusă unui proces de colectare a garanțiilor (redușe cu costurile legate de procesul de colectare).
- 4.1.25. Provizionul pentru creditele evaluate individual se calculează după următoarea formulă: Expunerea la default a clientului (EAD) diminuată cu Valoarea recuperabilă (RA).
- 4.1.26. În evaluarea colectivă, pentru calculul provizionului expunerile sunt evaluate în 3 stage-uri, în funcție de nivelul de risc. Pentru expunerile din stage 1 se calculează pierderea estimată pentru primele 12 luni de viață a activului creditar, iar pentru expunerile din stage 2 și 3 - pentru toată durata de viață a activului creditar. Expunerea la default a clientului (EAD) include suma principalului, dobânzii și comisioanelor neachitate ajustată cu valoarea comisioanelor neamortizate.
- 4.1.27. În cazul expunerilor contingente (garanții, obligații, altele) Expunerea la default (EAD) se ajustează cu factorul de conversie creditară.
- 4.1.28. Valoarea recuperabilă (RA) include Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie obținute din realizarea colateralului, reieșind din valoarea de piață a colateralului, anterior actualizării, fluxul de trezorerie obținut din realizarea colateralului este supus ajustării.
- 4.1.29. Evidența creditelor se ține la valoarea contabilă a fiecărui activ creditar.
- 4.1.30. Comisioanele aferente dobânzilor care intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda ratei dobânzii efective. Comisioanele aferente dobânzilor care nu intră în calculul ratei dobânzii efective se amortizează utilizând metoda liniară (presupune repartizarea egală a valorii comisioanelor de-a lungul duratei creditului). Comisioanele neaferente dobânzilor (specifice unei prestații) se tratează ca venit înregistrat o singură dată.
- 4.1.31. Referitor la creditele în default calcularea dobânzii în bilanț încetează și are loc la extrabilanț.
- 4.1.32. La apariția unei informații noi sau suplimentare de relevanță, Banca va menține și actualiza un proces potrivit, sistematic și aplicat în mod consecvent pentru a determina provizioanele.
- 4.1.33. Utilizarea de către Bancă a estimărilor rezonabile și rațiunilor testate cu privire la credite reprezintă partea esențială a recunoașterii și aprecierii deprecierei creditelor.
- 4.1.34. Trecerea la scăderi a creditului are loc în situația în care creditul este identificat ca fiind în default și sunt considerate irelevantă/e și fără valoare garanția/iile care stă/au la baza calculului reducerilor pentru pierderi din depreciere.

4.2. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR

- 4.2.1. Veniturile sunt recunoscute în măsura în care beneficiile economice sunt probabile și venitul poate fi evaluat în mod credibil.
Elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente:
- profitul sau pierderea din activitățile curente;
 - elementele extraordinare.

4.2.2. Venituri și cheltuieli aferente dobânzii

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda dobânzii efective.

Metoda dobânzii efective este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a profitului din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în perioada relevantă.

Când se calculează rata dobânzii efective, Banca va estima fluxurile de numerar luând în calcul toți termenii contractuali ai instrumentului financiar, dar nu va lua în considerare pierderile viitoare din creditare. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective, costurile de tranzacție și toate celelalte prime și reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată a unui grup de instrumente financiare similare pot fi evaluate fiabil.

4.2.3. Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane

Recunoașterea veniturilor din comisioane pentru servicii financiare depinde de scopul pentru care comisioanele sunt evaluate și baza contabilizării pentru orice instrument financiar asociat.

Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente atunci când serviciul este prestat.

4.3. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO

4.3.1. Titlurile de valoare vândute, cu încheierea simultană a unui angajament de răscumpărare la o dată viitoare specificată ("contracte REPO") continuă să fie recunoscute în bilanț și sunt evaluate în conformitate cu politicile contabile corespunzătoare. Titlurile de valoare achiziționate în conformitate cu acordul de răscumpărare ("operațiunilor reverse REPO") sunt înregistrate drept credite și avansuri acordate altor bănci sau clienți, după caz.

4.3.2. Diferența între vânzare și prețul de răscumpărare este tratată ca dobândă și acumulată pe durata de viață a acordurilor folosind metoda dobânzii efective. Titlurile de valoare deținute de Bancă ca garanție pentru activitățile de creditare cu instituțiile financiare nu sunt recunoscute în situațiile financiare, cu excepția cazului în care acestea sunt vândute unor terți, în cazul în care cumpărarea și vânzarea sunt înregistrate cu câștigul sau pierderea inclusă în venitul de tranzacționare. Obligația de a le returna este înregistrată la valoarea justă ca pasiv de tranzacționare.

4.4. CONVERSIA VALUTARĂ

4.4.1. Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine.

4.4.2. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.

4.4.3. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denominate în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.

4.4.4. Veniturile și pierderile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în raportul rezultatelor financiare.

4.5. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR

4.5.1. În scopul întocmirii situației fluxurilor de numerar, numerarul și echivalentul de numerar cuprinde numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, mai puțin cele care sunt gajate, soldurile nerestricționate la Banca Națională a Moldovei, bonurile de tezaur, certificatele BNM și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

4.6. ACTIVE PE TERMEN LUNG DEȚINUTE PENTRU VÂNZARE

- 4.6.1. Activele pe termen lung deținute pentru vânzare includ garanțiile transmise în schimbul rambursării creditelor.
- 4.6.2. Acestea sunt clasificate ca active deținute pentru vânzare, iar valoarea lor contabilă urmează să fie recuperată în principal printr-o tranzacție de vânzare care este considerată foarte probabilă.
- 4.6.3. Banca poate clasifica activele sale proprii ca active deținute spre vânzare, dacă acestea îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare în conformitate cu IFRS-urile aplicabile.
- 4.6.4. Activele care îndeplinesc condiția de a fi deținute spre vânzare trebuie evaluate la minimumul dintre valoarea contabilă și valoarea justă minus costurile de vânzare, dacă valoarea contabilă se va recupera în principal printr-o operațiune de vânzare, și nu prin utilizarea sa continuă.
- 4.6.5. Până la data recunoașterii în bilanțul contabil a activelor pe termen lung deținute pentru vânzare, banca trebuie să dispună de planuri concrete de vânzare a imobilizărilor corporale respective care să specifice acțiunile și metodele folosite întru promovarea vânzării acestora, potențialii cumpărători și termenele planificate de vânzare având la bază documente confirmative (intenții de contracte, cereri, oferte, studii/statistici care demonstrează lichiditatea bunului pe piață, dovezi că valoarea de gaj a bunului care va fi vândut este mult inferioară valorii de piață a acestuia etc.). În caz contrar aceste bunuri se reflectată de către bancă la contul memorandum pentru evidența și vânzarea ulterioară a acestora.
- 4.6.6. Banca este în drept să clasifice în bilanțul contabil imobilizările corporale transmise băncii în schimbul rambursării creditelor ca active deținute pentru vânzare în decurs de 12 luni din data recunoașterii în evidența contabilă a acestora.
- 4.6.7. În cazul în care, imobilizările corporale transmise băncii în schimbul rambursării creditelor nu au fost vândute din motive obiective (evenimente sau circumstanțe în afara controlului băncii) în perioada indicată banca, cel puțin cu 2 luni înainte de expirarea acestei perioade poate să se adreseze la Banca Națională a Moldovei cu o cerere de prelungire a perioadei de clasificare a acestora în categoria respectivă. Prelungirea perioadei de clasificare a imobilizărilor corporale respective se va solicita de către bancă numai în situațiile în care vor exista evenimentele sau circumstanțele determinate de IFRS-urile aplicabile.
- 4.6.8. Banca la expirarea perioadei de prelungire califică imobilizările corporale respective ca active cu termenul de vânzare depășit și efectuează testarea privind deprecierea acestora.
- 4.6.9. La sfârșitul fiecărei perioade de raportare (la data de bilanț 31 decembrie și data de raportare interimară 30 iunie), Banca va estima dacă valoarea de bilanț a activului imobilizat deținut în vederea vânzării nu este mai mică decât valoarea estimată de realizare netă a activului respectiv.

4.7. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR

- 4.7.1. Credite și avansuri acordate băncilor includ plasamente interbancare și credite. Valoarea justă a plasamentelor cu rată flotantă a dobânzii și a depozitelor overnight aproximează cu valoarea lor de bilanț.
- 4.7.2. Valoarea justă de plasare estimată a plasamentelor purtătoare de dobândă fixă se bazează pe fluxurile de numerar predominante actualizate utilizând ratele dobânzilor pe piața monetară pentru datoriile cu risc de credit și scadență similară.

4.8. ÎMPRUMUTURI

- 4.8.1. Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea lor justă, netă de costurile de tranzacție suportate. Împrumuturile sunt ulterior evaluate la cost amortizat, orice diferență între valoarea încasată netă de costurile de tranzacționare și valoarea rambursabilă este recunoscută în contul de profit și pierdere din perioada/perioadele aferente, utilizând metoda ratei efective a dobânzii.

4.9. DEPRECIEREA ACTIVELOR FINANCIARE

4.9.1. Active contabilizate la cost amortizat

Un activ financiar (sau un grup de active financiare) se considera depreciat și se produc pierderi din depreciere dacă și numai dacă, există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unui sau a mai multor evenimente ulterioare momentului recunoașterii inițiale a activului ("eveniment generator de pierdere") și respectivul eveniment (evenimente) a (au) avut un impact asupra fluxurilor de numerar viitoare estimate ale activului financiar (sau a grupului de active financiare), care poate fi estimat în mod fiabil. Pierderile preconizate ca rezultat al unor evenimente viitoare, indiferent de cât de probabile sunt, nu sunt recunoscute.

Banca evaluează mai întâi măsura în care există dovezi obiective ale deprecierei, individual, pentru activele financiare care sunt în mod individual semnificative, și apoi individual sau colectiv pentru activele

financiare care nu sunt în mod individual semnificative. Expunerile individual semnificative ar fi expuneri la risc ce depășesc pragul de suma stabilită.

Dovezile obiective care indică deprecierea unui activ financiar (sau grup de active financiare) includ date observabile în legătură cu următoarele:

- 4.9.1.1. Dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau ale debitorului.
- 4.9.1.2. O încălcare de prevederi contractuale, cum ar fi neplata sau întârzierea la plată a principalului său a dobânzii.
- 4.9.1.3. Banca, pentru rațiuni legale sau economice legate de dificultățile financiare ale debitorului, acordă acestuia anumite concesiuni pe care altfel nu le-ar fi luat în considerare.
- 4.9.1.4. Existența unor informații credibile care să indice faptul că debitorul va intra în faliment sau într-o altă formă de reorganizare financiară.
- 4.9.1.5. Dispariția unei piețe active pentru respectivul activ financiar din cauza dificultăților financiare întâmpinate de către debitor; sau
- 4.9.1.6. Date observabile (la nivel de portofoliu) care să indice o scădere măsurabilă în fluxurile de numerar viitoare estimate ale unui grup de active financiare de la momentul recunoașterii inițiale a acelor active, cu toate că scăderea nu poate fi încă identificată cu activele financiare individuale din grup.

Dacă Banca determină că nu există nici o dovadă obiectivă de depreciere pentru un activ financiar evaluat individual, fie că este semnificativ, fie că nu este, ea include activul într-un grup de active financiare care au caracteristici similare ale riscului de credit și le evaluează pentru depreciere colectiv.

4.9.2. Active contabilizate la valoarea justă

Valoarea justă este suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective la data evaluării.

Determinarea valorii juste a activelor și datoriilor financiare se bazează pe cotațiile pe o piață activă. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate iar aceste prețuri reflectă tranzacții de piață efectuate regulat în condiții de piață obiective.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

4.10. DEPRECIEREA ACTIVELOR NON-FINANCIARE

4.10.1. Activele care au o durată de viață utilă nedeterminată nu sunt amortizate și sunt testate anual pentru depreciere. Activele care sunt supuse amortizării sunt revizuite pentru depreciere ori de câte ori circumstanțele sau evenimentele indică faptul că valoarea contabilă nu poate fi recuperată.

4.10.2. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a unei unități generatoare de numerar depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare.

Pierderile din depreciere recunoscute la nivel de grup de active financiare reprezintă un pas intermediar până la identificarea pierderilor din depreciere pentru activele individuale din cadrul grupului de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere. De îndată ce sunt disponibile informații care identifică în mod specific pierderile privind activele depreciate individual într-un grup, acele active sunt eliminate din grup.

4.11. IMOBILIZARI CORPORALE

4.11.1. Imobilizări corporale sunt elementele corporale cu termen de exploatare mai mare de un an deținute în vederea utilizării pentru producerea sau prestarea de bunuri sau servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative ce pot fi distinse suplimentar ca:

- a) imobilizări cu valoarea de peste 6000 lei;
- b) imobilizări corporale cu valoarea de peste 3000 lei;
- c) imobilizări corporale cu valoare de până la 3000 lei inclusiv.

- 4.11.2. **Imobilizări corporale** sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Imobilizările corporale cu valoare de până la 3000 lei se amortizează imediat în valoare de 100% în data când este disponibil pentru utilizare indiferent de faptul ca se utilizează pe o perioada mai mare de un an. Ulterior imobilizările corporale cu valoarea de peste 3000 lei sunt înregistrate la valoarea conform **modelului bazat pe cost**.
- 4.11.3. Amortizarea unui activ se calculează începând cu ziua când acesta este disponibil pentru utilizare și încetează la prima dată dintre data când activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării), în conformitate cu IFRS 5, și data la care activul este derecunoscut.
- 4.11.3.1. Amortizarea se calculează prin repartizarea sistematică a valorii elementului de imobilizări corporale pe durata de viață utilă.
- 4.11.4. Activele luate în arendă financiară se amortizează pe durata cea mai scurtă dintre durata contractului de leasing și durata de viață utilă. Pentru terenuri nu se calculează amortizarea.
- 4.11.5. Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Direcție al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparației și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a imobilizărilor corporale poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.
- 4.11.6. Valoarea contabilă a imobilizărilor corporale este revizuită când evenimente sau circumstanțe indică faptul că valoarea activelor ar putea să nu mai fie recuperată. În acest caz valoarea contabilă se depreciază până la valoarea recuperabilă conform SIC 36.
- 4.11.7. Cheltuielile legate de reparații și întreținerea imobilizărilor corporale se recunosc în profit sau pierderi pe măsură ce sunt suportate. Cheltuielile legate de – înlocuirea anumitor componente majore ale imobilizărilor corporale la anumite intervale de timp se recunosc în valoarea contabilă dacă sunt îndeplinite criteriile de recunoaștere a imobilizărilor corporale.
- 4.11.8. Activele corporale sunt derecunoscute la cedarea acestora sau când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea lor. Câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui active corporal este inclus(ă) în contul de profit și pierdere în anul în care activul este derecunoscut.
- 4.11.9. La derecunoașterea activului surplusul din reevaluare inclus în capitalurile proprii aferent unui element de imobilizări corporale se transferă direct în rezultatul reportat. O imobilizare corporală este derecunoscută din situația poziției financiare din momentul ieșirii acesteia (vânzare, casare etc.) sau din momentul când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau ieșirea acesteia. Banca înregistrează în profit sau pierdere, câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui element de imobilizări corporale, determinat(ă) ca fiind diferența dintre încasările nete la cedare, dacă există, și valoarea contabilă a elementului.
- 4.11.10. Testarea pentru depreciere a imobilizărilor corporale se efectuează la finele anului de gestiune aplicând prevederile SIC 36.
- 4.11.11. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente clădirilor, terenurilor, utilajelor, etc., se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.
- 4.11.12. Prin achizițiile strategice se înțelege dobândirea, definitivă sau temporară, de către Bancă, a unor produse, lucrări sau servicii pe termen lung la sume esențiale și importante din punct de vedere a strategiei Băncii, prin atribuirea unui contract.

4.12. STOCURI

- 4.12.1. Stocurile sunt active :
- deținute pentru vânzare pe parcursul desfășurării normale a activității;
 - în curs de producție pentru o astfel de vânzare;
 - sub forma de materiale și alte consumabile ce urmează a fi folosite în procesul de producție sau pentru prestarea de servicii.
- 4.12.2. Stocuri sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziții, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.
- 4.12.3. Costul stocurilor este determinat cu ajutorul metodei FIFO - primului intrat, primului ieșit. Banca folosește aceeași formulă de determinare a costului pentru toate stocurile.
- 4.12.4. Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.
- 3.2.1. Stocurile spre vânzare sunt evaluate la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE

4.13.1. Imobilizările necorporale reprezintă un activ nemonetar, identificabil, fără suport material (nu îmbracă fizic forma de bunuri materiale concrete), cum ar fi costuri pentru achiziția programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice. Imobilizările necorporale achiziționate separat sunt recunoscute la costul inițial. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare, precum și toate cheltuielile directe atribuite activului pentru folosire.

4.13.2. O imobilizare necorporală se recunoaște dacă corespunde:

- definiției imobilizării necorporale,
- criteriilor de recunoaștere,
- probabilitatea ca beneficiile economice viitoare preconizate atribuibile imobilizării să revină băncii care se bazează pe calcule raționale și ușor de susținut,
- costul imobilizării poate fi evaluat în mod fiabil,
- evaluarea rațională a gradului de siguranță asociat obținerii de beneficii economice viitoare care pot fi atribuite utilizării activului pe baza dovezilor disponibile în momentul recunoașterii inițiale.

Mărcile, listele de clienți, fondul comercial, imobilizările necorporale generate intern în faza de cercetare nu se recunosc drept imobilizări necorporale.

4.13.3. Cheltuiala cu aplicațiile informatice dezvoltate intern este recunoscută ca imobilizare necorporală dacă Banca face dovada intenției și capacității sale de a dezvolta și folosi aplicația într-o manieră ce-i va aduce beneficii economice viitoare și dacă cheltuielile cu dezvoltarea aplicațiilor pot fi estimate într-o manieră rezonabilă. Costurile capitalizate generate de aplicațiile informatice dezvoltate intern includ toate costurile direct atribuibile dezvoltării aplicațiilor și sunt amortizate pe durata de viață. Aplicațiile informatice dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea cumulată și provizionul pentru deprecierea valorii.

4.13.4. Cheltuielile ulterioare cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt capitalizate doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active .

4.13.5. Alte costuri asociate cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt reflectate în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt efectuate.

4.13.6. Costurile de dezvoltare a programelor informatice recunoscute ca active sunt amortizate folosind metoda liniară pentru diminuarea costului imobilizărilor necorporale la valoarea lor reziduală pe durata de viață estimată.). Amortizarea pentru imobilizările necorporale cu durata determinată începe atunci când activul este disponibil pentru a fi utilizat, adică atunci când se află în locul și în starea necesară pentru a putea funcționa. Amortizarea încetează la prima dată dintre data la care activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării care este clasificat drept deținut în vederea vânzării) în conformitate cu IFRS 5 și data la care activul este derecunoscut.

Durata de amortizare și metoda de amortizare pentru imobilizările necorporale cu durată de viață utilă determinată se revede la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar în perioada organizării inventarierii.

4.13.7. După recunoașterea inițială ulterior activele nemateriale sunt evaluate conform modelului bazat pe cost minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.

4.13.8. În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă conform SIC 36.

4.13.9. Derecunoașterea Imobilizărilor corporale se efectuează la cedare sau când nu se mai preconizează să apară beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea sa.

4.13.10. Venitul și pierderea care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări necorporale trebuie determinată ca diferență între încasările nete din cedare, dacă există, și valoarea contabilă a activului. Aceasta se recunoaște în profit sau pierdere atunci când activul este derecunoscut (cu excepția cazului în care IAS 17 prevede altfel pentru o vânzare sau un leasing).

4.13.11. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice, se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.

4.14. INVESTIȚII IMOBILIARE

4.14.1. Investiția imobiliară este o proprietate imobiliară deținută pentru a obține venituri din chirii sau pentru creșterea valorii capitalului sau ambele.

- 4.14.2. Investiția imobiliară se evaluează inițial la cost care include prețul sau de procurare și orice cheltuieli direct atribuibile.
- 4.14.3. Evaluarea ulterioară a investițiilor imobiliare după recunoaștere se efectuează conform **modelului bazat pe valoarea justă**. Valoare justă a unei proprietăți imobiliare reflectă condițiile de piață la finalul perioadei de raportare.
- 4.14.4. Un câștig sau o pierdere generate de o modificare a valorii juste a investiției imobiliare se recunoaște în profitul sau în pierderea perioadei în care apare.
- 4.14.5. Investiția imobiliară se derecunoaște în momentul cedării sau atunci când investiția imobiliară este definitiv retrasă din folosință și nu se mai preconizează apariția de beneficii economice viitoare din cedarea ei.

4.15. LEASING

- 4.15.1. Determinarea faptului că un contract conține sau nu o creanță de leasing se bazează pe conținutul economic al contractului și presupune o analiză a faptului ca îndeplinirea contractului depinde sau nu de folosirea unui anumit activ sau a anumitor active și dacă contractul acordă dreptul de a utiliza activul.
- 4.15.2. Contractele de leasing sunt clasificate ca *leasing financiar* dacă acestea transferă locatarului în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente titlului de proprietate. Toate celelalte contracte de leasing sunt clasificate ca leasing operațional.
- 4.15.3. Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt recunoscute, în contul de profit și pierdere ca cheltuieli aferente dobânzii.
- 4.15.4. *Banca în calitate de locator*
Operațiunile de leasing în care Banca reține în mare măsură toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Venitul rezultat din leasingul operațional este recunoscut pe o bază liniară.
Leasingul financiar este recunoscut ca obligație financiară, iar cheltuielile financiare sunt alocate pentru fiecare perioadă de leasing și recunoscute în contul de profit și pierdere ca cheltuieli aferente dobânzii.
- 4.15.5. *Banca în calitate de locatar*
Leasingul care nu transferă Băncii, substanțial toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului sunt clasificate ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

4.16. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR

- 4.16.1. Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat.
- 4.16.2. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de Bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.
- 4.16.3. Banca nu operează nici un plan de pensii independent și, în consecință, nu are nici o obligație în ceea ce privește pensiile. Banca nu operează nici un alt plan de beneficii sau plan de beneficii post pensionare.

4.17. PROVIZIOANE

- 4.17.1. Un provizion este recunoscut nu mai în momentul în care Banca are o obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și este probabil ca o ieșire de resurse care să afecteze beneficiile economice să fie necesară pentru a onora obligația respectivă și poate fi realizată o bună estimare a valorii obligației.
- 4.17.2. Provizioanele sunt evaluate la valoarea actualizată a cheltuielilor estimate a fi necesare pentru stingerea obligației utilizând o rată înainte de impozitare, care reflectă evaluările de piață curente ale valorii banilor și riscurile specifice obligației.

4.18. IMPOZITUL PE VENIT

- 4.18.1. Impozitul pe venit al perioadei de gestiune cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe venit se achită în sume egale cu 1/4 din suma calculată drept impozit aferent anului precedent de gestiune aplicându-se cota stabilită la art. 15 al Codului Fiscal și este recunoscut la cheltuieli în perioada în care este înregistrat profitul.

- 4.18.2. Activele și pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, pe baza cotelor de impozitare aprobate sau substanțial aprobate la data bilanțului (raportarea și calculul se face semestrial și anual).
- 4.18.3. Diferențele temporare principale sunt acele diferențe apărute între valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea contabilă înscrisă în situația poziției financiare.
- 4.18.4. Impozitul pe venit amânat nu este raportat dacă acesta decurge din recunoașterea inițială a unui activ sau pasiv dintr-o altă tranzacție, decât combinația de afaceri, care la momentul efectuării tranzacției nu afectează nici venit (înainte de impozitare) pentru perioada respectivă conform IFRS, nici venitul impozabil sau pierderile.
- 4.18.5. Datoriile privind impozitul amânat sunt reprezentate de valorile impozitului pe venit, plătibile în perioadele contabile viitoare cu privire la diferențele temporare impozabile. Banca achită conform art. 84 din Codul Fiscal, nu mai târziu de data de 25 a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie al anului fiscal, sume egale cu $\frac{1}{4}$ din suma impozitului ce urmează să fie plătit pentru anul precedent prin aplicarea cotei stabilite la art. 15 Codul Fiscal, dar nu mai puțin de 80% din suma definitivă a impozitului din perioada fiscală curentă
- 4.18.6. Efectele fiscale ale pierderilor cu impozitul pe profit disponibile pentru raportare sunt recunoscute ca activ privind impozitul amânat dacă este posibil că profiturile impozabile viitoare vor fi disponibile pentru a acoperi aceste pierderi.

4.19. DIVIDENDE

- 4.19.1. Dividendele spre plată se înregistrează după aprobarea de către Adunarea Generală anuală a Acționarilor Băncii. Plata dividendelor se efectuează sub formă de mijloace bănești sau sub formă de acțiuni.

4.20. GARANȚII FINANCIARE

- 4.20.1. În cursul normal al activității Banca oferă garanții financiare, constând în acreditive, garanții și angajamente de acceptare.
- 4.20.2. Garanțiile financiare sunt inițial recunoscute în situațiile financiare la valoarea justă, în "Alte obligațiuni", reprezentând valoarea câștigului primit. Ulterior recunoașterii inițiale, obligația Băncii aferentă fiecărei garanții emise este determinată la valoarea cea mai mare între suma inițial recunoscută, diminuată, unde este cazul, cu amortizarea cumulată, recunoscută în situația rezultatului global și estimarea cheltuielilor necesare pentru a acoperi orice obligație financiară rezultată din garanția emisă.

4.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE

- 4.21.1. Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului, cu excepția cazului când probabilitatea lichidării este mică.

4.22. PĂRȚI AFILIATE

- 4.22.1. Părțile afiliate Băncii sunt considerate persoanele sau entitățile, care exercită controlul în mod direct sau indirect în capitalul societății sau influențează în mod semnificativ prin luarea deciziilor financiare și operaționale.
- 4.22.2. Tranzacție cu o persoană afiliată Băncii este orice Act juridic sau modificare/completare a actului juridic, care generează orice transfer de mijloace bănești sau obligații contractuale între persoanele afiliate și Bancă, indiferent dacă se percepe sau nu o plată.

4.23. CAPITAL PROPRIU

- 4.23.1. Capitalul propriu al băncii include:
- acțiunile ordinare;

- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate.

Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

4.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII

- 4.24.1. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care furnizează informații adiționale cu privire la poziția Băncii la data bilanțului (evenimente care conduc la ajustarea situațiilor financiare) sunt reflectate în situațiile financiare.
- 4.24.2. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare sunt prezentate în note ori de câte ori ele au un impact material asupra situațiilor financiare.

V. DISPOZIȚII FINALE

- 5.1. Prezentele Politici Contabile intră în vigoare la data aprobării de către Consiliul de administrație al Băncii.
- 5.2. Din data intrării în vigoare a prezentei Politici se abrogă Politicile Contabile ale B.C. "VICTORIABANK" S.A. conform standardelor internaționale de raportare financiară pentru anul 2017, aprobată la ședința Consiliului de Administrație a B.C. „VICTORIABANK” S.A., proces-verbal nr. 07 din 23 decembrie 2016.
- 5.3. Dacă prevederile selective ale prezentei Politici vor intra în contradicție cu legislația în vigoare, alte acte normative sau Statutul Băncii, se consideră necesară ghidarea acțiunilor în conformitate cu legislația în vigoare, alte acte normative sau statutul Băncii până la momentul includerii amendamentelor necesare în prezenta.